

[Pelle Voigt]

med drøftelsen af de forslag, vi behandler her, og også derfor synes vi, at diskussionen er spændende og væsentlig.

Hvis vi kigger på lovforslaget om forsvarets formål, opgaver og organisation, synes jeg, at det er en lille smule trist, at de betydningsfulde civile opgaver, som forsvaret løser, og som vi gerne så udvidet på f.eks. miljøområdet, overhovedet ikke omtales som en del af forsvarets formål. Jeg mener, at redningstjenesten er væsentlig, jeg mener, at fiskeriinspektionen er væsentlig, og jeg mener, at indsatsen med miljøskibene er nok så væsentlig som mange af de andre aktiviteter, der foregår i det danske forsvar, og som man uden videre dikkedarer ville kunne fjerne, uden at den internationale sikkerhed på nogen som helst måde blev hverken større eller mindre af den grund. Disse ting bør altså med i en lovgivning, hvis vi begynder at formulere os om forsvarets formål.

Med hensyn til den internationale styrke og dens mulighed for at arbejde for FN og CSCE har man så af, om jeg så må sige, reklamemæssige grunde i forhold til NATO og for at lægge afstand til tidligere tiders fodnotepolitik osv. understreget betydningen af, at denne styrke også står til rådighed for NATO's Hurtige Reaktionsstyrker.

Det kan man efter smag og behag være for eller imod, være ophidset over eller synes, at det er en lille smule komisk. Der er jo ingen, der aner eller har givet en fornuftig forklaring på, hvad disse Hurtige Reaktionsstyrker egentlig skal bruges til. De må ifølge Atlantpagten kun operere inden for NATO's eget territorium og skal altså undertiden kunne optræde det ene eller det andet sted inden for NATO-området for at vise alliancesolidaritet og sammenhold. Det er jo i sig selv ikke særlig ophidsende. Og det er da sikkert godt for disse folk, at de får mulighed for at komme på øvelser og omgås andre folk i alliancen, måske også folk fra de tidligere Warszawapagtlande, når Det Nordatlantiske Samarbejdsråd kommer i gang og begynder at udstrække nogle af disse øvelser, noget af dette arbejde til også at omfatte andet, som ikke ligger inden for NATO's strenge regi.

Men her synes jeg egentlig, at vi også i vores diskussion burde gøre os klart, hvad meningen overhovedet er med disse hurtige reaktionsstyrker, for det er aldrig afklaret. Det står fast,

også i forslaget tekst, at de kun må operere inden for NATO's område. Der er ikke udsigt til, at der bliver krig inden for NATO's øjeblikkelige område, og derfor forekommer konstruktionen besynderlig.

Det kan bekymre en lille smule, når man ser på de bestræbelser, der fra nogle NATO-landes side er udfoldet i årenes løb for at kaste NATO ud i nye opgaver »out of area« af den ene eller anden art. Men det er min opfattelse – og med de forslag, der ligger her, og med regeringens politik er vi da i Folketinget enige om – at sådanne NATO-operationer kun kan finde sted i FN- eller CSCE-regi og efter en beslutning her i Folketinget.

Jeg ser, at forsvarsministeren nikkede. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi er enige om, at det er sådan, det forholder sig, altså at propfen ikke ryger af flasken nu, fordi man bevæger sig ind på dette område.

Der har været en kæmpemæssig, langvarig og ophedet diskussion om frivillighedsspørgsmålet. Efter vores opfattelse kunne det spørgsmål løses meget enkelt ved, at man i langt højere grad, end der er lagt op til, satsede på, at den internationale brigade var en stående styrke, der bestod af stampersonel, og at man ikke, sådan som man i så vid udstrækning lægger op til, baserer sig på rådighedskontrakter.

Det er min opfattelse, at rådighedskontractsystemet vil vise sig uhenigtsmæssigt, fordi en række af de mennesker, der tegner en sådan rådighedskontrakt, vil komme i den situation, at de gifter sig, får børn, måske anskaffer de sig en lejlighed, køber en bil el.lign. Og den dag, forsvarsministeren sender et brev til dem om, at nu skal de stille, kan det være ganske svært at overbevise dem om, at dette rent faktisk er alvor, så meget mere som der ikke findes nogle juridiske midler eller andre magtmidler til at tvinge disse folk til at overholde den kontrakt, de har underskrevet. Det vil sikkert heller ikke være klogt at tvinge folk; langt bedre ville det være, hvis vi havde en stående styrke, og at den i så vid udstrækning som muligt bestod af stampersonel.

Jeg ved godt, at så vil man sige: Jamen det er dyrere end det udmærkede system, der lægges op til her. Og jeg er klar over, at de uddannelseskrafter, som SF stiller til en international styrke, også er dyrere end en række af de løsningsforslag, der lægges op til her. Jeg har peget på de